Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije

(COM(2018) 259 final – 2018/0123 (COD))

(2018/C 367/08)

Poročevalec: **Antonello PEZZINI**

Zaprosilo	Evropski parlament, 28. 5. 2018
	Svet, 29. 5. 2018
Pravna podlaga	člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije
Pristojnost	strokovna skupina za enotni trg, proizvodnjo in potrošnjo
Datum sprejetja mnenja na plenarnem zasedanju	12. 7. 2018
Plenarno zasedanje št.	536
Rezultat glasovanja	147/0/2
(za/proti/vzdržani)	

1. **Sklepi in priporočila**

1.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) je vedno zagovarjal stališče, da je učinkovita carinska unija nujen pogoj za proces evropskega povezovanja, da se omogoči učinkovit, varen in pregleden prosti pretok blaga, pri čemer je kar največja pozornost namenjena varstvu potrošnikov in okolja, večjemu zaposlovanju ter učinkovitemu boju proti goljufijam in ponarejanju.

1.2 EESO poudarja, da je treba zagotoviti jasen, pregleden in nedvoumen regulativni okvir za vse javne in zasebne subjekte in akterje, ki delujejo na carinskem območju Unije, z uporabo nedvoumnih opredelitev, postopkov in rokov, ki se uporabljajo za blago, vneseno na carinsko območje Unije ali izneseno iz njega, s čimer se omogoči učinkovito delovanje carinske unije, skladno z izvajanjem skupne trgovinske politike.

1.3 Zato podpira predlagani regulativni okvir, tj.:

— spremembe predpisov in tehničnih standardov carinskega zakonika Unije,

— odpravo tehničnih napak in izpustov, vključno z uskladitvijo zakonika z mednarodnim sporazumom med EU in Kanado (CETA),

— vključitev eksklave občine Campione in teritorialnih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije, kot zahteva zadevna država članica.

1.4 EESO meni, da morajo Unija in države, s katerimi je ta sklenila prostotrgovinske sporazume, nujno podpirati to skupno zavezo za spodbujanje proste in pravične trgovine v dinamični in v prihodnost usmerjeni družbi, da bi se krepila gospodarska dejavnost ter spodbujale skupne vrednote in ideje, ki so bile konkretno izražene v Enotnem evropskem aktu iz leta 1986 ter carinskem zakoniku iz leta 1992, izpopolnjenem v carinskem zakoniku Unije iz leta 2013, in ki so kot predlog vključene v dolgoročni proračun za obdobje 2021–2027 v podporo učinkovitejšemu davčnemu in carinskemu sodelovanju Unije.

1.5 V zvezi z vključitvijo „ozemeljskih enklav“ priporoča, naj se posebna pozornost nameni hkratnim nujnim spremembam direktiv 2008/118/ES (direktiva o trošarinah) in 2006/112/ES (direktiva o DDV).

1.6 EESO Komisijo poziva, naj mu leta 2021 predloži načrtovano poročilo o vmesnem vrednotenju pravnega okvira carinskega zakonika Unije, da bi ocenil njegovo primernost glede na spremembe, uvedene s to uredbo, in učinkovitost skupnih elektronskih sistemov, ki bi morali delovati do tega leta.

2. **Uvod**

2.1 Carinska unija je v skladu s členom 3 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v izključni pristojnosti Evropske unije, pri čemer je carinski zakonik Unije omogočil:

— uskladitev prej različnih predpisov,

— uporabo načela enake obravnave,

— zakonito uporabo sankcij.

2.2 1. maja 2016 so začeli veljati novi carinski predpisi, katerih namen je poenostaviti poslovanje podjetij, ki poslujejo v Evropi, in izboljšati varstvo potrošnikov. Z novim carinskim zakonikom je bila izvedena obsežna prenova carinske zakonodaje EU, ki je začela veljati leta 1992.

2.3 Z Enotnim evropskim aktom iz leta 1986, ki je začel veljati julija 1987, se je začel proces, s katerim se je prek treh faz – leta 1990 za kapital, leta 1993 za blago in leta 1999 z enotno valuto – uresničila določba iz člena 28 Pogodbe o delovanju Evropske unije, in sicer da carinska unija „med državami članicami prepoveduje carine pri uvozu in izvozu ter vse dajatve z enakim učinkom“.

2.4 Po zakoniku iz leta 1992 in uredbi iz leta 2008 je bil leta 2013 sprejet sedanji carinski zakonik Unije, dopolnjen z različnimi delegiranimi in izvedbenimi uredbami, ki pomeni mejnik v evropski carinski uniji: carinski zakonik Unije je okvir, ki omogoča, da se vsako leto v EU vnese ali iz nje iznese blago v vrednosti več kot 3 000 milijard EUR.

2.5 Po začetku veljavnosti novih vsebinskih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije so se v postopku posvetovanja z državami članicami in podjetji pokazale napake in tehnične nepravilnosti, ki jih je treba odpraviti, da se zagotovita pravna varnost in doslednost.

2.6 Carinsko območje EU se v resnici ne sklada natančno z ozemeljsko celoto, ki je del geofizičnega ozemlja EU. Dejansko so nekatera območja, ki pripadajo ozemlju različnih držav članic, izključena iz carinskega območja, medtem ko so druga, ki geofizično niso del ozemlja Unije, vanj v celoti vključena.

2.7 Medtem ko so del carinskega območja EU ozemlja avstrijskih občin Jungholz in Mittelberg, Kneževine Monako, Republike San Marino, francoskih čezmorskih departmajev (DOM – Martinik, Gvadelup, Francoska Gvajana in Reunion), Otoka Man in Kanarskih otokov, so nekatera ozemlja, ki so del geofizičnega ozemlja EU, iz njega izključena, na primer Ferski otoki, otok Heligoland in ozemlje Büsingena, Ceuta in Melilla, francoska čezmorska ozemlja (COM – Francoska Polinezija, Wallis in Futuna, Nova Kaledonija, Francoska južna in antarktična ozemlja in čezmorska skupnost Mayotte, St. Pierre in Miquelon) ter občina Livigno. Doslej so bile njega izključene tudi občina Campione d'Italia in italijanske nacionalne vode Luganskega jezera med občinama Ponte Tresa in Porto Ceresio, katerih vključitev zahteva Italija.

2.8 Pogajanja za Celoviti gospodarski in trgovinski sporazum med EU in Kanado (CETA) so se zaključila septembra 2014 s Sklepom Sveta (EU) 2017/37 z dne 28. oktobra 2016. Sporazum, ki je začel veljati 21. septembra 2017, je odpravil 99 % carin in številne druge ovire, ki so doslej obremenjevale trgovce.

2.9 Sporazum CETA, o katerem je EESO ob več priložnostih izrazil svoja stališča ([1]), vključuje številne podrobnosti velikega interesa z vidika carin, saj med Kanado in Evropsko unijo na podlagi člena 1.4 sporazuma vzpostavlja območje proste trgovine v skladu s členom XXIV GATT (1994) ([2]) in členom V GATS ([3]). Sporazum nikakor ne vpliva na dodatne pravice in obveznosti, ki med pogodbenicama že obstajajo na podlagi Sporazuma o STO, niti na druge sporazume, katerih pogodbenici sta Kanada oziroma Evropska unija ([4]).

([1]) UL C 48, 15.2.2011, str. 87; UL C 332,8.10.2015, str. 45; UL C 227, 28.6.2018, str. 27.
([2]) *Splošni sporazum o carinah in trgovini*.
([3]) *Splošni sporazum o trgovini s storitvami*.
([4]) Glej člen 1.5 sporazuma CETA.

2.10 Če ni drugače določeno, območje proste trgovine vključuje ([5]):

— v Kanadi: njeno kopensko ozemlje, zračni prostor, celinske vode in teritorialno morje kot tudi njeno izključno ekonomsko cono, kot jo določa notranje pravo, v skladu z delom V Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (konvencije UNCLOS ([6])), sklenjene v Montego Bayu 10. decembra 1982; njen epikontinentalni pas, kot ga določa notranje pravo, v skladu z delom VI konvencije UNCLOS,

— v Evropski uniji območja, na katerih se uporabljata Pogodba o Evropski uniji in Pogodba o delovanju Evropske unije, in sicer v skladu s pogoji iz navedenih pogodb. Kar zadeva določbe v zvezi s tarifno obravnavo blaga, se ta sporazum uporablja tudi za dele carinskega območja Evropske unije, ki niso zajeti v prvem stavku tega pododstavka.

2.10.1 EU in Kanada sta skupaj s sporazumom CETA podpisali skupni interpretativni instrument ([7]), ki bo imel pravno veljavo ter ki jasno in nedvoumno sporoča, kaj sta se dogovorili v številnih določbah sporazuma CETA, kot so členi o novem sistemu sodišč za zaščito naložb, pravici do zakonskega urejanja, javnih storitvah ter varstvu okolja in zaščiti delavcev.

2.10.2 V postopku rednega posvetovanja z državami članicami in podjetji so se pokazale napake in tehnične nepravilnosti, ki jih je treba odpraviti, da se zagotovita pravna varnost in doslednost. V ta okvir so vključeni predlogi Komisije, vključno z uskladitvijo carinskega zakonika Unije z mednarodnim sporazumom, ki še ni veljal v času sprejetja carinskega zakonika Unije, in zahtevo Italije po vključitvi dela ozemlja.

3. **Predlogi Komisije**

3.1 Evropska komisija predlaga spremembo carinskega zakonika EU, da bi:

— odpravila tehnične napake in izpuste, vključno z uskladitvijo carinskega zakonika Unije z mednarodnimi sporazumi, ki še niso veljali ob sprejetju carinskega zakonika Unije, kot je Celoviti gospodarski in trgovinski sporazum med EU in Kanado (CETA),

— spremenila opredelitev carinskega območja EU, da bi se vanj vključile občina Campione d'Italia in italijanske vode Luganskega jezera,

— določila specifikacije in dodatke za odločbe in postopkovne roke v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami (ZTI), vstopnimi skupnimi deklaracijami, deklaracijami za začasno hrambo, skupno deklaracijo ali obvestilom o ponovnem izvozu, oprostitvami uvoznih dajatev v postopku pasivnega oplemenitenja.

4. **Splošne ugotovitve**

4.1 EESO v celoti podpira cilj Komisije glede tehničnih sprememb carinskega zakonika Unije, s čimer naj bi zagotovili, da zakonik izpolnjuje cilje glede izboljšanja konkurenčnosti evropskih podjetij, boljše zaščite finančnih in gospodarskih interesov Unije, večje zaposlenosti in varnosti potrošnikov Unije.

4.2 EESO poudarja pomen, ki se v sporazumu CETA pripisuje trgovini in trajnostnemu razvoju, in zaveze v zvezi s tem, ki sta jih pogodbenici sprejeli v skupnem interpretativnem instrumentu za potrditev določb sporazuma, ter pozitiven pristop novega načina, ki je bil sprejet za reševanje naložbenih sporov.

4.3 Zato odobrava namero, da se regulativne določbe Unije uskladijo s sporazumi, podpisanimi s Kanado, v zvezi z:

— zavezujočimi tarifnimi informacijami,

— začasno hrambo,

— vstopno skupno deklaracijo in podrobnostmi, ki jih je treba vključiti v primeru nepredložitve informacij pred prihodom v zvezi z neunijskim blagom,

---

([5]) Glej člen 1.3 sporazuma CETA.
([6]) Konvencija Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu.
([7]) Ta interpretativni instrument, ki ga je Svet potrdil ob podpisu 28. oktobra 2016, zagotavlja zavezujočo razlago sporazuma CETA v smislu člena 31 Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13541-2016-INIT/sl/pdf.

— razglasitvijo neveljavnosti deklaracije za začasno hrambo,

— popolno oprostitvijo uvoznih dajatev v nekaterih primerih,

— natančnimi roki za razglasitev neveljavnosti v primerih deklaracije za začasno hrambo, izstopne skupne deklaracije ali obvestila o ponovnem izvozu.

4.4 EESO podpira izpolnitev zahteve italijanske vlade, da se italijanska občina Campione d'Italia in italijanske nacionalne vode Luganskega jezera s 1. januarjem 2019 vključijo v carinsko območje Unije.

4.5 Priporoča, da se hkrati s tem postopkom vključitve opravijo potrebne spremembe Direktive 2008/118/ES (direktiva o trošarinah) in Direktive 2006/112/EC (direktiva o DDV), ki se prav tako uporabljajo od 1. januarja 2019.

4.6 Komisijo poziva, naj mu leta 2021 predloži predvideno poročilo o ovrednotenju učinkovitosti, skladnosti in pravilnosti novega pravnega okvira.

V Bruslju, 12. julija 2018

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Luca JAHIER